

27/06/2010 - රාවය

දිළිඳුකම දුර්ලිමට ලෝක බැංකු විශේෂඥයන් අවශ්‍ය නැත

මුලින්ම කූපන් පොත තිබිණි. ඊළඟට ආහාර මුද්දර තිබිණි. ඊළඟට ජනසවිය තිබිණි. දැන් සමෘද්ධි තිබේ. මේ සියල්ලම දිළිඳුකම නැති කිරීමටයි. එහෙත් දිළිඳුකම නැතිවී තිබේද? නැත. එසේනම් සිදුව ඇත්තේ කුමක්ද? ඉහත සියලුම සහනාධාර අවසාන වශයෙන් කසිප්පු සහනාධාර බවට පත්වීමයි. එනම් මේ මොන ක්‍රමයෙන් හෝ ගෙදරට ලැබෙන මුදල් සහනාධාර අවසාන වශයෙන් ගෙදර ගෘහමූලිකයා විසින් කසිප්පු මුදලාලිට ප්‍රදානරනු ලැබීමයි. ඒ නිසා මොන සහනාධාර දුන්නත් වැඩක් නැත. කසිප්පු තිබෙන තුරු මේ සියලුම සහනාධාර කසිප්පු සහනාධාර බවට පත්වේ. ඒ නිසා දිළිඳුකම දුර්ලිමට නම් මුලින්ම මේ කසිප්පු උවදුර දුරු කළ යුතුය. ඒ නිසා රටේ දිළිඳුකම දුර්ලිමේ මුල්ම පියවර වශයෙන් ක්‍රමානුකූල දිපව්‍යාප්ත කසිප්පු සංහාරයක් ඇරඹිය යුතුව තිබේ.

කසිප්පු වල ප්‍රතිවිපාක විවිධය. බියකරුය. එය ආර්ථික ප්‍රතිවිපාක, සමාජයීය ප්‍රතිවිපාක හා සෞඛ්‍යමය ප්‍රතිවිපාක වශයෙන් වර්ග කළ හැක.

මුල්ම ආර්ථික ප්‍රතිවිපාකය නම් ජනතාව හම්බ කරන මුදලින් හරි අඩකටත් වඩා කසිප්පු වෙනුවෙන් වැය කරන තත්ත්වයට පත්ව සිටීමය. ඒ අනුව ඉතිරිකිරීමක් නැත. ගෙදර අඹුවට, ළමයින්ට කන්න බොන්න ටිකවත් නැත. ගෙදර දියුණුවක් නැත. හැමදාම දිළිඳුකමේ අඩියේමය. දිළිඳුකමේ අඩියේමය. දිළිඳුකම පිළිබඳ විවිධ දාර්ශනික මතවාද, ආර්ථික විද්‍යානුකූල මතවාද තිබුණත් ලංකාවට නම් ඇත්තටම එවන් විශාල ගැඹුරු විග්‍රහ අවශ්‍ය නොවේ. කසිප්පුවලට ගොදුරු වූ තැනැත්තා දිනෙන් දින දිළිඳු වේ. කසිප්පුවලින් මිදෙන තැනැත්තා දිළිඳුකමෙන් ද මිදුනා වේ. ඒ ලෙස සරල එහෙත් සියයට සියයක් නිවැරදි විග්‍රහයක් ඉදිරිපත් කළ හැකිය.

කසිප්පුවල සමාජයීය ප්‍රතිවිපාකය වශයෙන් සැලකිය හැක්කේ බියකරු සාරධර්ම පරිහානියයි. මව, පියා, සහෝදරයා සහෝදරිය නොහඳුනන තත්ත්වයට කසිප්පු නිසා ජන සමාජය පත්ව ඇත. පුවත්පත්වලින්, විද්වත් මණ්ඩපවලින් සදාචාරාත්මක පරිහානිය පිළිබඳව විවිධ මතදෙසුම් අසන්නට ලැබෙයි. එහෙත් රටේ සදාචාරය අද ගමන් කරමින් ඇත්තේ විද්වතුන් හෝ වෙනත් අය පෙන්නවනු ලබන මාර්ගයේ නොව කසිප්පු මුදලාලි පෙන්නවනු ලබන මාර්ගයේය. අද ඇත්තේ කසිප්පු බුලිය තුළ දිරාගත සදාචාරයකි.

සෞඛ්‍ය අංශයෙන් ගත් කළ අද රටේ ප්‍රධාන සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්නය ලෙස සැබවින්ම සැලකිය යුතුවන්නේ කසිප්පු ප්‍රශ්නයයි. අප්‍රිකාවේ ඇතැම් රටවල ප්‍රධාන සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්නය බවට ඒඩ්ස් පත්ව ඇත. එනම් ඒඩ්ස්

හේතුවෙන් එම ඇතැම් රටවල වසරකට සිදුවන මරණ සංඛ්‍යාව ලක්ෂය ඉක්මවා ඇත. ඒ මට්ටමින් හෝ ඒ මට්ටමටත් වැඩියෙන් අද අපේ රටේ ප්‍රධාන සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්නය බවට පත්ව ඇත්තේ කසිප්පු බව සිතිය හැකිය. මෙයට හේතුව අනෙකක් නොව කසිප්පු සාමාන්‍ය මත්පැනකට වඩා හළාහළ විෂක් වීමයි. කසිප්පු නිපදවීම කිසිදු ප්‍රමිතියකින් තොරව සිදුවීමයි. එක් කලෙක කසිප්පුවලට කටුකම්බි කියනු ලැබිණි. ඒ මළකඩ කෑ කටුකම්බි සූර් වැඩි කරන ද්‍රව්‍යයක් ලෙස සොයාගනු ලැබ කසිප්පු පෙරන්නට යොදාගැනීම නිසාය. අද එලෙස සොයාගෙන ඇති අලුත්ම දේ නම් යූරියා පොහොර එක්කිරීමය. පොහොර සහනාධාරය ද ලැබීම නිසා අද කසිප්පු ජාවාරම්කරුවන්ට අඩුමිලටම යූරියා ලබාගැනීමට හැකිව ඇත. මේ හේතුවෙන් පොහොර සහනාධාරය මේ වනවිට ගොවිතැනට ලබාදෙන සහනාධාරයක් පමණක් නොව කසිප්පු නිෂ්පාදනයට ලබාදෙනු ලබන සහනාධාරයක් බවට ද පත්ව ඇත. මේ කසිප්පු පානය නිසා ජනතාව විවිධාකාර ලෙඩවලට ගොදුරුවී සිටිති. අකාලයේ මිය යති. නොයෙක් ශාරීරික පීඩාවලින් දුක් විඳිති. හරි සමීක්ෂණයක් කළොත් විවිධ ලෙඩ රෝග නිසා රජයේ ආරෝග්‍යශාලාවලට ඇතුළත් වන රෝගීන්ගෙන් සියයට හත්තෑපහක් කසිප්පුවලට ඇබ්බැහිවූවන් බව සොයා ගැනීමට හැකිවනු ඇත.

මේ අනුව මේ රටේ ආර්ථික ප්‍රශ්නවලට විසඳුම ඇත්තේ ලෝක බැංකුව ප්‍රභූ නොවේ. අයවැය වාර්තාව මතද නොවේ. මේ ප්‍රශ්නවලට ඇත්තේ ඊට වඩා සරල ලෙහෙසි විසඳුමකි. ඒ කසිප්පු උවදුර මැඬලීමය.

මේ රටේ සමාජයීය උවදුරුවලට, සඳාචාර පරිහානියට විසඳුම පොත් ලිවීම හා විද්වත් මණ්ඩල දේශනා සාකච්ඡා නොවේ. කසිප්පු වසංගතය මැඩපැවැත්වීමය. මේ රටේ සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්නවලට විසඳුම වැඩි වැඩියෙන් ඉස්පිරිතාල විවෘත කිරීම නොවේ. හළාහළ විෂක් වන, මනුෂ්‍ය ශරීරයට කිසිසේත්ම හිතකර නොවන, සෞඛ්‍යරක්ෂිත නොවන කසිප්පු පානය කිරීමට ඇති අවස්ථා අහිමි කිරීමය.

මිලින්ද මොරගොඩ ජනබලවතනය

161, තිඹිරගස්සාය පාර, කොළඹ 5.
 වෙබ් අඩවිය: www.milinda.org
 විද්‍යුත් තැපෑල: email@milinda.org